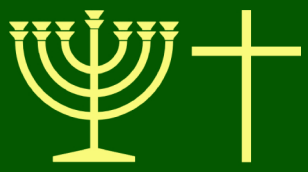

Doutrina bíblica da apropiación e tributación dos produtos agrícolas

Pentateuco

Agora, pois, que o faraón busque un home sabio e sensato, e o poña sobre a terra de Exipto. Que o faraón faga isto, e que nomee oficiais sobre a terra, e que recollan a quinta parte da terra de Exipto nos sete anos de abundancia. E que recollan todos os alimentos deses anos bos que veñen, e que almacenen trigo baixo a man do faraón, e que garden comida nas cidades. E esa comida será como reserva para a terra para os sete anos de fame que haberá na terra de Exipto; para que a terra non pereza por mor da fame. Xénese 41:33-36

E recolleu toda a comida dos sete anos que houbo na terra de Exipto, e almacenou a comida nas cidades; os alimentos do campo, que había arredor de cada cidade, almacenou nelas. Xénese 41:48

E comezaron a chegar os sete anos de fame, como dixera Xosé; e a fame estaba en todas as terras; pero en toda a terra de Exipto había pan. E cando toda a terra de Exipto estivo famenta, o pobo clamou ao Faraón pedindo pan; e o Faraón dixo a todos os exipcios: Ide a Xosé; o que vos diga, facede. Xénese 41:54-55

E Xosé alimentou o seu pai, os seus irmáns e toda a casa do seu pai con pan, segundo as súas familias. E non había pan en toda a terra, porque a fame era moi grave, de xeito que a terra de Exipto e toda a terra de Canaán esgotáronse por mor da fame. E Xosé recolleu todo o diñeiro que se atopaba na terra de Exipto e na terra de Canaán, polo gran que compraban; e Xosé trouxo o diñeiro á casa do faraón. E cando o diñeiro se acabou na terra de Exipto e na terra de Canaán, todos os exipcios viñeron a Xosé e dixeron: Dános pan; pois por que morreremos na túa presenza? Porque o diñeiro se acaba. E Xosé dixo: Dádenos o voso gando; e eu dareivos polo voso gando, se o diñeiro se acaba. E trouxeron o seu gando a Xosé; e Xosé deulles pan a cambio de cabalos, e de rabaños, e de gando vacún, e de asnos; e alimentounos de pan por todo o seu gando durante aquel ano. Cando rematou aquel ano, viñeron onda el o ano segundo e dixéronlle: «Non lle ocultaremos ao noso señor que o noso diñeiro se esgotou; tamén o noso gando é o noso señor; non queda nada aos ollos do noso señor, senón os nosos corpos e as nosas terras. Por que morreremos diante dos teus ollos, nós e a nosa terra? Cómpranos a nós e á nosa terra por pan, e nós e a nosa terra seremos servos do faraón. Dános semente, para que vivamos e non morramos, para que a terra non quede desolada». E Xosé comprou toda a terra de Exipto para o faraón, porque os exipcios venderon cada un o seu campo, porque a fame os apoderouse deles; e a terra pasou a ser do faraón. E en canto ao pobo, trasladouno a cidades desde un extremo das fronteiras de Exipto ata o outro extremo. Só non comprou a terra dos sacerdotes, porque os sacerdotes tiñan unha parte asignada polo faraón e comían a parte que o faraón lles daba; polo tanto, non venderon as súas terras. Entón Xosé díxolle ao pobo: «Velaquí que hoxe vos merquei a vós e a vosa terra para o Faraón; aquí tedes semente

para vós, e sementaredes a terra. E acontecerá que, cando haxa froitos, daredes a quinta parte ao Faraón, e catro partes serán vosas, para a sementeira do campo, para o voso alimento, para os das vosas familias e para o alimento dos vosos pequenos». E eles dixeron: «Salvástesnos a vida; atopemos graza aos ollos do noso señor, e seremos servos do Faraón». E Xosé estableceu isto como lei sobre a terra de Exipto ata o día de hoxe, que o Faraón tiña a quinta parte; agás só a terra dos sacerdotes, que non pasou a ser do Faraón. Xénese 47:12-26

Análise:

Arrendador: Faraón (Goberno / Monarca / Presidente / Estado)
Arrendatario: Agricultores

Ministro/Secretario de Agricultura: Joseph Zaphnathpaaneah "O Portador de Sementes"

Asignación de terras agrícolas: Polo menos o 20 % da superficie total da terra debe ser cultivable

Orzamento e xestión de beneficios:
Impostos e décimos: 20%
(10 % para o faraón; 10 % para os sacerdotes. As igrexas e as súas terras están exentas de impostos.)
Salario neto dos agricultores: 80%
(40 % para sementeira do campo; 40 % para alimentos)

Cada cidade debería ser capaz de abastecerse dos seus propios alimentos.

Para unha eficiencia máxima, a xente debería vivir preto do abastecemento de alimentos.

Unha economía que non estea respaldada por alimentos (nin por ouro, nin por prata, nin por diñeiro, nin por criptomoedas, etc., senón por alimentos) acabará por colapsar. Lenta pero seguramente.

Mesmo durante a fame, a comida ten un prezo e hai que mercala. Nunca é gratuíta.

O diñeiro fallará durante a fame extrema. A alternativa será o sistema de troca (comida para gando, cabalos, rabaños, burros, tempo - emprego/servizo). Implementar unha política de NON TRABALLAR NON COMER (2 Tesalonicenses 3:10).

Calquera que poida controlar o subministro de alimentos pode facer leis e controlar á xente.